स्वायस

कलं निपातितच ।) मनः । इत्यमरः ।१।४।३१॥ (यथा, भद्धिः। ६। २२।

"तखालिपत योकाम्निः खानां काष्ट्रमिव

ध्वलन् ।

धिसतेवानिनः गौतो वने तं न लिक्कदत्॥") गहरम्। इति मेदिनी । (ख्रस चन्ते, एं, क्री। यया, भागवते । २ । ६ । ३४ ।

"यो ज्ञासमायाविभवश्व पर्यागाद् यवा नभः स्नान्तमवापरे कतः ॥")

मन्दित, चि॥

सापः, पुं, (सप + घन्।) निद्रा। रत्यमरः। १। । १६॥ (यदा, भागवते । १।२६।२८। **''संययोऽय विपर्यासी निषय: स्मृतिरेव च**। स्वाप इत्युचाते बृहेर्संचर्च हत्तितः प्रथक् ॥") ययनम्। सर्याञ्चता । पञ्चानम्। इति विमा-मेदिन्यो । (विषयोऽस्य यथा,-

"सर्वे त्रेषु दिवास्तापः प्रतिसिबीऽन्यव ग्रीपात् ॥" इति सुश्रुते यारौरकाने चतुर्छेऽध्याये ॥)

खापतेयं, क्रो, (खपती धनखामिनि साधः। स्वपति + "पयातिथिवसतिस्वपतेर्देश् । " ४। ४। १०४। दति देज्। स्वागतादिलाचे जा-गमः।) धनम्। इत्यमरः।२।८।८०॥

(यथा, माघे। १४। ८। "खापतेयमधिगम्य धर्मातः पर्थ्यपायमनोनुधच यत्।

तौर्यगामि करवे विधानतः स्तच्यस्य जुक्यानि चानले ॥")

स्तापदः, पुं, (खापदः । प्रवीदरादिलात साधः ।)

म्बापदः । इति इनायुधः ॥

खाभाविका, ब्रि, (सभावे भवः। सभाव + ठक्। खभावसिंदः। स्रभावत सत्यवः। यथा,---"गैर्ल नाम गुचस्तवेव सद्दवः खभाविको

किं त्रमः ग्रचितां भवन्ति ग्रचयः सर्वेन यस्यापरे।

विद्यान्यत् वययामि ते स्तुतिपदं त्वं जीविनां

लखेबीचपथेन गच्कसि पया करवां निषेत्रं चम:॥"

दित वज्ञात्तरीनं प्रति सज्जाष्रीनप्रेरितद्वीकः ॥

('व्याधिपवारभेद:। यथा,---

"तर्ः बसंयोगा व्याधव रखुचन्ते। चतुर्व्विधाः षागन्तवः यारीरा सामसाः खाभाविका वित । साभाविकाः चुत्विपाधानराच्यः निदापस्तय: वै दित सुत्रते सुत्रसामे प्रथमे-

खामिजही, [न] पुं, प्रमुरामः। प्रति शब्द-

सामी, [न] वि. (जमसासीति। स + "सामि-क्रमायं।"५।२।१२६। इति चामिन्वत्ययेन तिपातितः ।) पविषतिः । ततपर्यायः । ईष्टरः इ प्रतिः व ईियता ४ यधिभः ५ नायकः ६

नेता ७ प्रभु: ८ परिहदः ८ चिषप: १०। इत्यमर: । १ । १ । १० ॥ भवसति: १२ ईश: १२ चार्थः १३। इति जटाधरः ॥ पासकः १४। इति मञ्दरज्ञावली ॥

खामी, [न्] पुं, (समखास्तीति। स + पामिन्।) कात्तिंकेयः। इति मेदिनी ॥ राजा । यद्या.-"साम्यमातः प्रश्नत् कोषो राष्ट्रदर्भवसामि प राज्याकानि प्रक्रतयः पौरावां श्रेषयोऽपि च ॥"

रत्यमर: । २। ८। १७॥

विभु:। इर:। इरि:। इति यव्दरब्रावली ॥ गुइः । भर्ता । इति धरणिः ॥ वास्ययनम्निः । इति विकाग्डशेष: ॥ गवडः । इति केचित् ॥ यतीतक्ष्मीयाईब्रेटः । इति ईमचन्द्रः ॥ परम-इंसः। यथा, त्रीधरसामिप्रस्तयः॥ *॥ स्वास्यर्थमरणपतं यथा, विद्वपुरागे संयाम-प्रयंगानामाध्याये।

"ऋक्रिभिदेष्ट्रिभिव्योपि तवा स्त्रेच्छैय तस्करैः। खाम्यर्थे ये इता राजन तेषां खर्गी न संग्रय: ॥ इते गोखांमिविपाधे नरमेषफलं हि तत्॥"

स्तामिप्रयंसा यथा,-

ँस्रोगव्यं: पतिसीभाग्यादर्धते च दिने दिने । सुकी चेहिभवी यस्मात्तं भजेब्स्रीतः सटा पतिवस्यः क्रमुखीयामधिदेवः सदा पतिः। परं सम्पत्सक्षय सुखरूपय मृत्तिंसान् । धर्मादः सुखदः ग्रम्बत् प्रोतिदः ग्रान्तिदः

सदा । समानदो मानंदब मान्यय मानवरहनः॥ साराक्षारतमः खामी बन्धनां बन्धदर्भनः। न च भत्तुः समी बखुबँशीबँखु इस्मते॥ भरवादेव भर्तारं पालनात पतिब्चते। श्ररीरेशाच स सामी कामदात् कान्त उचते। वसुब सखबन्धाच प्रोतिदानात् प्रियः परः। ऐम्बर्यदानादीयय प्राणेपात् प्राणनायकः॥ रतिदानाच रमणः प्रियो नास्ति प्रियात परः। पुचलु खामिनः ग्रकात् जायते तेन स प्रियः ॥ गतपुचात् परः खामी कुलजानां पिया सदा। श्रमत्कुलक्ष्मता या कान्तं विश्वात्मचमा ॥ सानच वर्वतीर्वेषु सर्वयत्रेषु दीच्यम। पादिष्यं पृथिकाव सर्वाषि च तपांसि च ॥ सर्वाधिव वतानीति सहादानानि यानि च। उपोषणानि पुर्श्वानि ग्रान्थन्वानि च विश्वतः । गुब्सेवा विप्रसेवा देवसेवादिकश्च यत । सामिनः पादसेवायाः बनां तार्हेन्ति घोड-

योग ॥ गुरुविपेष्टदेवेषु सर्वेभ्यस पतिर्गेषः ॥" इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिख्खे । ४२ । २१ -- ३०॥ खाम्युपकारकः, पुं, (खामित उपकारकः।) भवः। इति केचित्। प्रभुहितकारके, ति। खायभुवः, पुं, (ख्रयभुवोऽपत्यमिति। ख्रयभा + पक्। मंत्रापूर्वेकस्य विधेरनित्यतात् न गुक्:।) प्रवसमनु:। म च सृष्टिहद्यं अद्भावी दृचि-णाङ्गाजातः। वामाङ्गात् गतक्या स्त्री तस्य

महिषी पासीत्। पश्चिमन्यन्तरे यज्ञीऽवतारः स एव इन्द्रः। यमादयो देवाः मरीचादिसप्त-र्षय:। खायभावी मनुः। प्रियत्रतीत्तानपादौ मनुपुत्ती । चाकृतिः देवङ्गतिः प्रसृतिः कस्याः । इति त्रीभागवतमतम् ॥ ॥ श्रवि च । "यामा नाम पुरा देवाः भाषन् स्नायश्रवे-

उनारे। सप्तेव ऋषयः पूर्वा ये मरीचादयः स्तृताः ॥ चिन्धवानिवाहुव रिभः सवन एव च। ज्योतीसान् यातिमान् इत्यो मेधा मेधातिब-

सायभ्वस्यास्य मनोईग्रेते वंगवर्डनाः। प्रतिसमंममी जला जंग्युसी परमं पदम् 1 एतत् खायशुवं प्रोक्तं खारो विषयतः परम ॥" दति सात्वे। ८। ३—६॥ •॥

''ततो ब्रह्मात्मभेगूतं पूर्वे स्वायन्ध्रवं प्रभुः। पालनः सहयं चक्रे प्रजापान्ये मनं तटा ॥ यतरूपाञ्च तां नारीं तपोनिर्धतकत्वाम । खायभावो मनुदेवः पद्मोले जग्रहे प्रभुः ॥ तखाच पुरुषात् पुत्ती यतक्या व्यजायत । प्रियत्रतोत्तानपादौ प्रखातावात्मकर्म्माभः ॥ कची है च तथाकृतिः प्रस्तिब ततः पिता। ददी प्रस्तिं दचाय तथाकृतिं क्चे: पुरा ॥ प्रवापितः स जग्रहे तयोयँ इः मदिच्यः । पुत्री जन्ने महाभागः दम्पत्वोभिय्नं ततः ॥ यच्छ दिचणायास् पुत्री दाद्य नित्ररे ॥ यामा इति समाखाता देवाः खायभुवेऽन्तरे। तस्य प्रचास्त यत्रस्य दिवषायां सभास्तराः ॥ प्रमुखाच तथा दचवृतस्रो विंगतिस्तवा। ससर्वे बन्यास्तासान्तु सम्यक् नामानि मे

इति मार्के क्षेयपुराचे दुःस इशासननामाध्यायः॥ (तवास्वन्धिनि, त्रि। यया, इरिवंशे। १। ८। "यामा नाम तथा देवा पासन् सायवाने क

ब्रह्मसम्बन्धिनि च चि । यथा, कुमारे ।२।१। ''तिकान् विप्रक्षताः काले तारकेण दिवीकसः। तुरासाइ पुरोधाय धाम खायभुवं ययु: "") बायभावमत्विता. [ह] पुं, (खयभा वमनी: पिता।) बद्धा। दिव पुराचम् ॥ खायभूवी,) स्ती, (खयभूव दयमिति। घर ।

ङोष।) ब्राह्मी। दति राजनिर्धेग्र्ट: p खराट, [ज] पुं, (ख: खरों राजते इति। राज +किए।) इन्द्रः। इत्यमरः।१।१।४६॥ ख़ारोचिषः, पुं, (खरोचिषोऽपत्यमिति । घणः) दितौयो म्नु:। पम्मिन् मन्बन्तरे विभुरव-तार:। रोचन इन्द्र:। तुषियादयी देवा:। डर्जस्त्रपादयः सप्तर्षयः। प्रामिस्तः खारो-चिषो मनु:। युमत्सुवेणरीचिषात्वमुखा मनु-प्रजाः । इति श्रीभागवतमतम् । प्रिय च । ''सारोचिषस्य तनयावलारो देववर्षसः।